

om, at »Formaalet for Selskabets Virksomhed« skal indføres i Registret, at der ved »Indskrænkning« i Direktionens Beføjelser alene sigtes til vilkaarlige Begrænsninger. Den i det norske Udkast (§ 48) opstillede Begrænsning til: »hvad der hører til Driften af Selskabets Forretning« er sikkert alt for vidtgaende, idet den lægger en Risiko paa Tredjemand, som det ikke er naturligt at lade ham bære. Den tyske Lov (§ 235) indeholder derimod slet ingen Begrænsning i denne Henseende; men udtaler endog positivt, at en Begrænsning i Direktionens Ret til at optræde for Selskabet (»Vertretungsbefugnisz«) er uden Virkning overfor Tredjemand. Efter det ovenfor bemærkede kan det dog næppe antages, at Forskellen mellem denne Bestemmelse og Reglen i nærværende Udkast vil blive af videre stor Betydning.

I § 43, 1ste Stykke, siges for at afskære Tvivl udtrykkelig, at den i § 42 omhandlede Myndighed ogsaa omfatter Ret til at repræsentere Selskabet under Retstvister. — At der i Forhold til Selskabet ved Vedtægterne eller paa anden Maade kan paalægges Direktionen og Bestyrelsen en hvilken som helst Begrænsning i deres Ret til at handle for Selskabet, saaledes at Overskridelse paadrager Ansvar overfor dette, følger af sig selv, naar der blot ikke derved gøres noget Skaar i de Direktion og Bestyrelse ved Loven paalagte Pligter (§ 42, 2det Stykke, jfr. herved § 55, 2det Punktum).

§ 44 giver særlig Regler om Direktionens Regnskabspligt. Denne er selvfølgelig ikke fyldestgjort ved Affattelsen af den Regnskabsekstrakt, som forelægges for Generalforsamlingen, men der kræves Aflæggelse af et fuldstændigt og behørig dokumenteret Hovedregnskab. Naar det er tilladt Vedtægterne at forlænge Fristen for dettes Aflæggelse udover den normale Frist af 3 Maaneder fra Forretningssaarets Udløb, er dette navnlig sket under Hensyn til, at det eventuelt vil kunne tage en noget længere Tid at faa berigtiget de til Hovedkontoret indsendte Regnskaber fra Filialer og Agenturer, særlig naar disse ere beliggende i fjerne Lande. — En enkelt af os ønsker herved at udtale, at han endog finder den som Maximum opstillede Frist betænkelig kort.

§ 45 indeholder en noget nær selvfølgelig Ordensregel, der er nødvendig for at hindre Misbrug af Myndighed fra Direktionens eller Bestyrelsens Side; se iøvrigt derom nærmere Bemærkningerne nedenfor til de enkelte Paragrafer.

§ 46 opstiller i Lighed med den tyske Lov (§ 236) Forbud mod, at Direktører drive Konkurrence med Selskabet. Et lignende Forbud vil vanskelig kunne gennemføres for Medlemmer af Bestyrelsen, og der er derfor ikke givet nogen særlig Regel derom, men mod urigtigt Forhold i denne Henseende fra et Bestyrelsesmedlems Side vil man efter Udkastet formentlig ogsaa være tilstrækkelig værnet ved den almindelige Bestemmelse i § 40, 3dje Stykke, om Generalforsamlingens Ret til at fjerne Bestyrelsesmedlemmer til enhver Tid. Udtrykket i § 46 »deltage i nogen med Selskabet konkurrerende Virksomhed« maa selvfølgelig forstaas med en saadan fornuftig Begrænsning, som Bestemmelsens Øjemed medfører, saaledes at det f. Ex. ikke uden videre skal være forbudt en Direktør at eje en enkelt eller nogle Aktier i et med hans Selskab konkurrerende andet Aktieselskab. Hvor Grænsen her skal sættes, maa imidlertid ganske overlades til Domstolenes Skøn. Følgen af, at en Direktør overtræder Lovens Konkurrenceforbud, er i Udkastet angivet at være den, at han er pligtig at erstatte Selskabet al derved paaført Skade, samt at han kan afskediges uden Varsel. At dette her fremhæves som noget særligt ved Siden af den almindelige Bestemmelse i § 39, 2det Stykke, om at Direktører til enhver Tid kunne afsættes, viser, at Overtrædelse af Forbudet i § 46 altid anses som et Kontraktsbrud og derfor giver Selskabet Ret til at afskedige ham, uden at han har Krav paa Vederlag for den resterende Funktionstid